

ZPRAVODAJ

OBCE BŘEZÍ

str. 10 | Příroda ve Březí - co nám tu roste
str. 12 | Rozhovor s Martinou Červenou
str. 21 | Historie Březí - Halštatské hradiště

Vážení spoluobčané,

Jaro je často období nových začátků. I my tak trochu znovu začínáme. S nástupem jara se na úřadě událo mnoho změn, o kterých jsme vás již informovali na veřejných nástěnkách. V tomto čísle zpravodaje se proto podíváme na hlavní změny a plány, které nás v nadcházejícím období čekají.

Dobře vím, že fungování obce nikdy nestojí na jednom člověku. Březí je takové, jaké je, díky mnoha lidem, kteří pro něj něco dělají – ať už na obecním úřadě, v zastupitelstvu, spolecích nebo jen tím, že mají chuť přiložit ruku k dílu, když je potřeba.

Moc si vážím toho, kolik takových lidí v naší obci je, a těším se, že jich bude postupně přibývat. Právě díky nim se tu daří uskutečňovat řadu důležitých i zajímavých aktivit, o kterých se více dočtete na následujících stranách. Vedení obce pro všechny tyto lidi zůstává oporou, a to platí i naopak.

Naším hlavním cílem změny vedení je věnovat se důležitým a dlouhodobým projektům obce tak, aby měly jasný směr a koncepčně směřovaly k dokončení. Vedle nutné rekonstrukce „Dolního“ rybníku nebo dotažení systému odpadového hospodářství, patří k hlavním projektům především dopravní bezpečnost a s ní související výstavba chodníků. Další projekty a plány, neméně důležité, jsou již v přípravě a mohou probíhat souběžně. Vše podstatné Vám představíme v rubrice Zprávy z obce.

Veronika Kostlánová
starostka

OBSAH

1	Zprávy z obce
3	Ze života obce
7	Spolky a organizace
10	Příroda ve Březí
12	Rozhovor: Martina Červená
20	Tipy na výlet
21	Historie obce Březí
23	Inzerce, pozvánky

Nestojíte o tištěné výtisky?

Kontaktujte nás na obecní email (ou@obecbrezi.cz) a my vás odhlásíme z distribuce.

Elektronické vydání naleznete na webových stránkách obce.

Změny ve vedení obce Březí

Na plánované schůzi zastupitelstva 11. března došlo k odvolání starostky Petry Breburdové a místostarostky Marcely Michálkové. Důvodem byla dlouhodobě nefunkční spolupráce mezi starostkou a většinou zastupitelstva, stejně tak potřeba změny ve vedení, aby došlo k zaměření se na řízení dlouhodobých a pro obec klíčových projektů, které posunou rozvoj obce dál. Následně se paní Breburdová a paní Michálková vzdaly také zastupitelského mandátu. Uvolněné mandáty doplnili náhradníci vítězné kandidátky – Jan Švíbek a Tereza Šimková, kteří složili slib na zasedání zastupitelstva 25. března.

Nové složení zastupitelstva:

- Starostka: Veronika Kostlánová (neuvolněná)
- Místostarosta: Kamil Závěta (neuvolněný)
- Zastupitelé: Václav Šebek, Augustin Oppl, Jozef Dvořák, Jan Švíbek, Tereza Šimková

Úřední hodiny zůstávají beze změny. Veškeré informace i aktuality naleznete standardně na stránkách obce. Nově byla založena facebooková stránka, kde najdete aktuální dění nejen z úřadu, ale celé obce.

Komunikační kanály obce:

- Webové stránky obce: obecbrezi.cz
- Aplikace V Obraze: lze bezplatně stáhnout do telefonu
- Facebook: Obec Březí u Říčan
- E-mail: ou@obecbrezi.cz
- Telefon: +420 323 605 179

Dopravní bezpečnost v obci

Zajištění bezpečnosti na silnicích je v Březí dlouhodobý proces. Silnice jsou zde krajské, proto jsou dopravní úpravy závislé nejen na zastupitelstvu, ale i na Krajské správě a údržbě silnic, odboru dopravy v Říčanech a policii. Projekty tak vyžadují čas a pečlivou přípravu, ale také aktivní koordinaci.

Chodníky

Pracujeme na dokončení projektu chodníku v ulici Jana Nepomuckého a zároveň připravujeme chodník od návsi k rybníkům. Dotace vyžadují kompletní dokumentaci, stavební povolení a vyřešené majetkoprávní vztahy. Některé úseky nebude možné financovat z dotací SFDI (Státní fond dopravní infrastruktury), proto je obec hradí z vlastních prostředků. Zároveň budeme aktivně hledat i další možnosti financování, aby se co nejvíce nákladů nepřeneslo na rozpočet obce. Schůzka s projektantem a dotačním konzultantem proběhne ve druhém dubnovém týdnu.

Dopravní značení a měření rychlosti

V obci je zastaralé nebo chybějící dopravní značení. Projekt doplnění vodorovného i svislého značení je ve finální fázi a realizace proběhne letos. Optické prvky pro snižování rychlosti doplníme podle doporučení policie. Všechny tyto kroky jsou nutné pro následné jednání s policií ohledně instalaci dalších bezpečnostních prvků. Dalším důležitým

podkladem budou také výsledky statistického měření rychlosti, které již proběhlo u rybníků a bude zopakováno po realizaci dopravního značení, abychom mohli vyhodnotit účinek. Měření proběhne na hlavní silnici a v úseku od návsi směrem k zastávce U křížku.

Sdílený strážník

Ve spolupráci s Říčany a šesti okolními obcemi budeme financovat dva sdílené strážníky, kteří budou mimo jiné měřit rychlost v obci. Kandidáty máme již vybrané, další informace vám poskytneme po dubnové schůzce s vedením městské policie.

Bezpečnost v obci není otázka jednoho opatření, ale postupných kroků. Důležité je, že jsme se do toho pustili systematicky a že máme jasný cíl tyto kroky dotáhnout do konce.

40 km/h	Celkem záznamů	19391	
	Nad 40 km/h	13932	72%
	Nad 46 km/h (pokuta)	8860	46%
	Průměrná rychlost (km/h)	45,8	
	Max. rychlost (km/h)	96	

Tabulka výsledků z lednového měření rychlosti v úseku okolo rybníků. Měření proběhlo týden.

Rekonstrukce hráze rybníku

Obec připravuje rekonstrukci hráze a bezpečnostního přelivu "Dolního" rybníku v Březí, která se řeší již od roku 2019. Důvodem je nevyhovující technický stav některých částí, zejména přelivu, výpusti a svahů hráze.

Cílem je zajistit bezpečný provoz rybníka, stabilitu hráze a možnost regulace hladiny. Součástí prací bude kromě opravy hráze a přelivu také vybudování nového požeráku (zařízení pro regulaci a vypouštění vody) a lávky, zpevnění svahů a částečné odbahnění. Spolu s tím se také upraví svodidla u silnice.

Zakázku získala společnost HYDRO & KOV s.r.o. z Třeboně s cenou 11,56 mil. Kč včetně DPH. Projekt bude z 85 % financován z dotace EU. Pokud bude odborem životního prostředí schválena potřebná výjimka, práce by mohly začít v srpnu 2026. Předpokládaná doba realizace je přibližně 4 měsíce.

Rekonstrukce v bodech

Základní informace:

- Zhotovitel: HYDRO & KOV s.r.o. (Třeboň)
- Cena: 11,56 mil. Kč vč. DPH
- Dotace EU: 85 %
- Zahájení: předpoklad srpen 2026
- Doba realizace: cca 4 měsíce

Přínosy rekonstrukce:

- Vyšší bezpečnost hráze
- Lepší regulace hladiny
- Ochrana při povodních
- Stabilizace svahů hráze

Celkový pohled na rybník (vpravo na fotce viditelný přeliv, vlevo napojení hráze na komunikaci)

Pohled na současný bezpečnostní přeliv

Vizualizace plánované rekonstrukce, generováno AI

Masopustní veselí

Jak si jistě mnozí z vás pamatují, rodina Juříčková minulý rok obnovila tradici Březského masopustu. Letos jsme tak mohli opět navázat na masopustní veselí a vyrazit průvodem obcí. Včele vedla putovní kapela, kutálka, za ní se pak shromažďovaly masky. Měli jsme tradičního medvěda, který tančil s hospodyněmi, nebo třeba masku slaměného. Na jednotlivých zastávkách měly hospodyně připravené

občerstvení. Nechyběly koláče, koblihy, ani něco ostřejšího. Do Hospody U Rybníků dorazil průvod před šestou hodinou. Tam už za přispění obce čekalo na všechny příchozí další jídlo. Zdeněk Salát připravil vynikající šunku a buřtguláš. Dále následovala volná zábava za doprovodu kláves a zpěvu pana Švaříčka s kytarou pana Votavy.

 BV

Myslivecký ples

Výzdoba z jehličí, tombola čítající asi 50 bažantů, 2 prasata, srnku a daňka znamenala jediné. Myslivecký spolek pořádá v Hospodě U Rybníků tradiční ples. Akce se zúčastnilo přes 100 lidí a každý mohl něco vyhrát. Samotná tombola totiž neobsahovala jen zmiňované trofeje, ale i další ceny,

dohromady ke 200 možných výher. K tanci hráli Duo Bueno Band a kromě hudby byl prostor i na klasické hospodské hry, například nestárnoucí čáru. Všichni příchozí se skvěle bavili a zdárně tak oslavili závěr lovecké sezóny v Březí.

 BV

Březnové zastromování

Okolí naší malebné skoro-horské vesnice bude zase o něco hezčí. Okrašlovací spolek Říčany spolu s dalšími dobrovolníky pomohl osadit silnici mezi Oresi a Strašínem vzrostlými ovocnými stromy. Celkem tam, za finančního krytí Správy a údržby silnic - za což jim patří veliký dík, přibýlo 16 třešní a 14 jabloní. Více stromů se tam už bohužel nevejde. I tak se máme na co těšit, až nám stromy vykvetou a rozkošatí. Přesnou odrůdovou skladbu osobně vybral sadař pan Polesný, a tak budou stromy nabízet škálu raných i pozdních plodů. Snad bude letos dost vláhy, aby stromky pěkně zakořenily. My ale přesto nenecháme nic náhodě a v případě potřeby za-lejeme. Na tomto místě moc prosím o ohleduplnost řidičů, pokud je bude zdržovat vozík s pumpou.

Jestli to takto půjde dál, tak do roka a do dne, by se mohlo podařit takto "zalesnit" i silnici do Křenice. Pro zajímavost v celostátní statistice (obrázek na následující straně) vidíme, že se stále bohužel více kácí, než vysazuje. Za naši vesnici však můžeme nyní hrdě prohlásit: skoro zaalejováno!

Poslední poznámka – věděli jste, že na zmiňovaném krátkém úseku mezi Oresi a Strašínem se za rok dá nasbírat až 20 plastových pytlů odpadu? Tak ať je toho tento rok co nejméně!

David Hazafy

TOUCH RUGBY v Březí Zveme vás na druhý turnaj!

Přijďte se podívat na rychlou, dynamickou a zábavnou hru, která si získává stále více příznivců. Turnaj se uskuteční na fotbalovém hřišti v Březí a bude skvělou příležitostí poznat tento sport zblízka. V Březí se postupně vytvořila parta lidí různých věkových kategorií, kteří se každý týden scházejí a společně hrají touch rugby. Možná vás hra zaujme natolik, že si ji budete chtít sami vyzkoušet a přidat se k nám. Přijďte fandit, podívat se na zajímavé zápasy a strávit příjemné odpoledne. Občerstvení bude samozřejmě zajištěno. Těšíme se na vás!

Jan Vrkoč

Beseda o regenerativním zemědělství

V Březí proběhla 29. 1. beseda o šetrném a regenerativním zemědělství s panem Veverou ze společnosti VIN agro. Sešlo se nás zhruba deset. Vznikla tak zajímavá a otevřená diskuze. Zazněla řada praktických témat – např. že ne vždy je nutné pole orat, a že šetrnější přístupy k půdě lze uplatňovat nejen na zahradách, ale i ve velkém zemědělství. Povídali jsme si o zdraví půdy, zadržování vody v krajině i vlivu hospodaření na klima planety. Odnášíme si inspiraci, konkrétní podněty do praxe a pocit, že právě podobné přístupy mohou být cestou do budoucna.

Terezie Šimáková

Procházka obecním lesem se správcem

O první jarní neděli jsme se sešli spolu se správcem obecního lesa, panem Pacovským. Prošli jsme si hranici našeho lesa a cestou probírali řadu témat, od tzv. výchovných zásahů, stárí stromů, nepůvodních druhů, ponechávání mrtvého dřeva na svém místě, rozdílných pohledech na vytváření brázd těžkou technikou až po možnost odnášení kletstí. Na procházce padla řada dotazů, na všechny pan Pacovský rád a dopodrobna odpovídal. Akci pořádal spolek Naše Březí, který se s panem správcem předběžně domluvil na další podobné procházky na podzim.

 BV

Tvořivé odpoledne s dětmi

Pár dní před březským masopustem jsme se s dětmi sešli v klubovně a vyráběli jednoduché masky. Spolek Naše Březí připravil lákavý materiál v podobně nalepovacích kamínků a peříček. O občerstvení se postaral pan Oppl, který donesl domácí jablečný mošt. Všichni jsme si toto malé milé tvořivé odpoledne užili.

 BV

Kolik stromů mizí okolo cest

Statistika kácení a sázení v alejích okolo cest v České republice

Kraj	Vykáceno	Vysazeno	Poměr
Ústecký	583	917	1:1,57
Středočeský	1469	1503	1:1,02
Olomoucký	1392	1250	1,11:1
Karlovarský	281	239	1,17:1
Vysočina	2561	2084	1,23:1
Jihomoravský	1485	1044	1:42:1
Zlínský	1116	604	1,85:1
Moravskoslezský	1489	802	1,86:1
Plzeňský	1702	796	2,14:1
Jihočeský	2813	1155	2,44:1
Liberecký	1198	321	3,73:1
Pardubický	1600	360	4,44:1
Královéhradecký	5209	1171	4,45:1
Celkem	22 898	12 246	1,87:1

Legenda:
poměr KÁCENÍ:SÁZENÍ

- = sázení mírně převažuje
- = téměř vyrovnaný poměr (do 1:1,2)
- = kácení mírně převažuje (do 1,3:1)
- = kácení převažuje (do 2,3:1)
- = kácení výrazně převažuje (do 8:1)
- = kácení extrémně převažuje

Poměrné velikosti ikon, znázorňujících vykácené a vysazené stromy, jsou vzhledem ke skutečným (číselným) poměrům pouze přibližné a ilustrativní.

2003–2024

Kraj	Vykáceno	Vysazeno	Poměr
Liberecký *	11 391	17 333	1 : 1,52
Středočeský *	40 759	48 451	1 : 1,19
Moravskoslezský *	15 672	14 858	1,05 : 1
Jihomoravský	32 053	29 422	1,09 : 1
Vysočina *	35 105	27 274	1,29 : 1
Ústecký	11 000	7745	1,42 : 1
Olomoucký	25 229	16 255	1,55 : 1
Pardubický *	32 862	17 801	1,85 : 1
Zlínský	22 296	10 301	2,16 : 1
Jihočeský	54 414	17 972	3,03 : 1
Plzeňský *	36 879	9669	3,81 : 1
Karlovarský	16 283	3243	5,02 : 1
Královéhradecký *	36 942	5250	7,04 : 1
Celkem *	570 885	225 574	1,64 : 1

Legenda:
poměr KÁCENÍ:SÁZENÍ

- = sázení mírně převažuje
- = téměř vyrovnaný poměr (do 1:1,2)
- = kácení mírně převažuje (do 1,3:1)
- = kácení převažuje (do 2,3:1)
- = kácení výrazně převažuje (do 8:1)
- = kácení extrémně převažuje

Poměrné velikosti ikon, znázorňujících vykácené a vysazené stromy, jsou vzhledem ke skutečným (číselným) poměrům pouze přibližné a ilustrativní.

Čísla u krajů označených (*) zahrnují nekompletní údaje, neboť je jednotlivé silniční správy Arniky neposkytly. Podrobnosti jsou na <https://arnika.org/stromy>

Grafika: <https://arnika.org/stromy/nase-temata/aleje/statistiky-kaceni-v-alejich>

Pozorování noční oblohy

První tři měsíce roku byly mimojiné obzvlášť plodné na astronomické úkazy. V Březí jsme měli možnost na konci ledna vidět unikátní polární záři. Děkujeme sousedům, kteří se s námi podělili o svoje vesmírné fotografie. Na konci února se nám dále naskytla zajímavá podívaná na Měsíc s Jupiterem. Kdo je vybaven teleskopem, mohl pozorovat Jupiter se čtyřmi měsíci srovnaný v jedné linii s nedalekým Měsícem.

BV

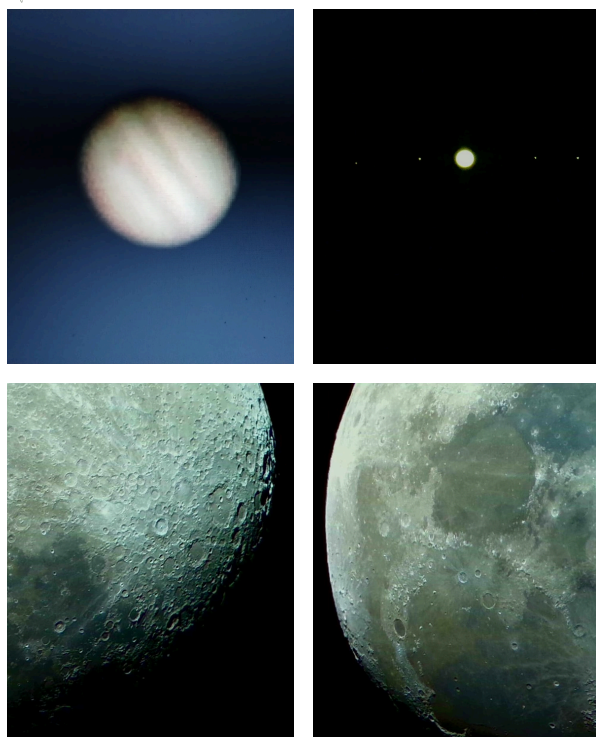

Foto: Pavel Michálek

Nahoře Jupiter a jeho čtyři měsíce, dole detaily Měsíce

Foto: Petr Sádlo

Foto: Eva Zittová

Proč bylo možné vidět polární záři i v našich zeměpisných šířkách?

V rámci 11letého slunečního cyklu, který dosahoval svého maxima právě v uplynulých dvou letech, jsme mohli polární záři vidět častěji. Polární záři můžeme vidět díky interakci plynů v atmosféře se slunečním větrem. Většinou se záře objevuje na 60–75° zeměpisné šířky (př. Aljaška, Grónsko, sever Finska), ale při vyšší intenzitě slunečního větru se tento barevný pás rozšiřuje i do nižších zeměpisných šířek.

Ondřej Veselý

Street food festival ve Březí

20.6. v 15 hodin před bistrem u Závětů

Přijďte se pochlubit dobrotami vlastní výroby!

Budeme ochutnávat a popovídáme si jako loni.

Okrašlovací spolek

Po zimě jsme sebrali odpadky od křižovatky U Křížku všemi čtyřmi směry, a to na Pacov, na Strašín, na Křenici a do obce podél Hlavní. Samozřejmě i v obci je odpadků stále dost. To bude krásné, až tuto zbytečnou činnost nebudeme muset dělat! Nejhorší je sběr papírků od hašlerek v aleji V Pěšinkách. Někdo po cestě cucá hašlerky do všech směrů.

- Záhon "cípek" u křižovatky na návsi jsme osázeli bíle panašovanými stálezelenými brsleny.
- Nový chodníček u OÚ jsme osázeli jarními květinami, aby dětičky z MŠ měly radost.
- Oba můstky přes Výmolu jsme ozdobili srdíčky.

Děkujeme všem, kteří se staráte o své předzahrádky. My kolemjdoucí se máme na co dívat.

Eva Drncová

Naše Březi

Během zimy se nám podařilo hned několik akcí, o kterých se dočtete v rubrice Ze života obce. S dětmi jsme vyráběli škrabošky, uspořádali zemědělskou besedu a prošli se obecním lesem. Před Velikonoci jsme vyráběli pomlázky a zvládli uklidit obec v rámci projektu Uklidíme Česko. V kolotoči plánování a pořádání událostí však nezapomínáme také na sebe. Spolkovou schůzi jsme si zpříjemnili v Hospodě U Rybníků nad žebry, které všem doporučujeme ochutnat. Na jaře nás čeká plno skvělých akcí, a proto budeme rádi, když mezi své řady přivítáme nové tváře. Pro aktuální informace k akcím nás sledujte buď na Facebooku nebo na našich stránkách nasebrezi.cz.

BV

nasebrezi.cz

nasebrezi.zs@gmail.com

Kalendář akcí spolku Naše Březi

8/4/2026

Permakulturní přednáška

Od 17:30 v klubovně za MŠ
Obecní 101

30/4/2026

Čarodějnická stezka

Začátek od 16:00
mezi rybníky

24/5/2026

**Swap rostlin a knih -
vzájemná výměna
přebytků**

Čas a místo upřesníme

31/5/2026

Den dětí

Na fotbalovém hřišti,
čas upřesníme

MŠ Pohádka

V uplynulých týdnech bylo v naší školce opět velmi živo. Děti zažily řadu zajímavých aktivit, které jim přinesly nejen radost, ale také nové zážitky a poznání. Velkým zážitkem pro všechny bylo divadelní představení „Veselá zimní pohádka“. Loutkové představení vyprávělo příběh o pejskovi, který se stal vánočním dárkem pro děti. Pohádka dětem citlivou a srozumitelnou formou připomněla, jak důležité je starat se o zvířata a být k nim zodpovědný.

Veselou atmosféru přinesl také masopustní karneval, který byl plný krásných masek, tance, hudby a her. Děti si užily společné dovádění a soutěže i přehlídku masek, které si samy vyrobily. Děti navštívily také místní knihovnu, kde je paní

knihovnice přivítala pohádkovým příběhem „Boudo, budko“. Společně si četly o zvířátkách a jejich domečcích a povídaly si, kdo kde bydlí. Příběh děti nadchl a inspiroval je k vlastním hrám i tvoření.

V knihovně zároveň probíhají zájmové kroužky „Hra na flétnu“ a „Angličtina“, kde si děti hravou formou rozvíjejí hudební i jazykové dovednosti.

Součástí našeho programu jsou také pravidelné vycházky do okolních lesů, při kterých si děti povídají o stromech, zvířátkách a přírodě kolem nás. Pozorují a objevují krásu přírody. Zároveň si užívají čerstvý vzduch a pohyb.

Společně tak prožíváme zimní období plné radosti, her a malých dobrodružství, která děti učí objevovat svět kolem sebe.

Lenka Skopcová

Rybáři

Díky zapojení mnoha členů spolku, jsme v průběhu ledna a února zvládli všechny potřebné údržbové práce okolo rybníků. Z těch typicky zimních prací to bylo vysekávání ledu. Dále jsme vyřezávali roští podél břehů a připravovali se na vrchol sezóny. Ta nastává právě teď v dubnu. Tento rok se nevysazovaly nové ryby vzhledem k plánovanému bagrování rybníku.

Petr Pančák

Knihovna

Tentokrát údaje v číslech

Možná jste si všimli, že v naší knihovně bývá v poslední době častěji rozsvíceno... Potvrzují to i statistiky za rok 2025, které jsme zpracovávali, jako každý rok a tentokrát nás potěšily. Nejde nám o lámání rekordů, ale o to, že to vypadá, že naše práce má smysl.

Více setkávání i nových tváří

Největší proměnou prošla naše společná setkání. Zatímco dříve jsme pořádali akce spíše nárazově, loni jsme se viděli mnohem častěji. Uspořádali jsme celkem **93 kulturních a vzdělávacích akcí** (pro srovnání: v roce 2024 jich bylo 25).

Za tím velkým nárůstem počtu akcí nestojí jen náhoda, ale především pravidelnost: máme nyní několik akcí, které se pravidelně konají každý měsíc. Zde se musíme zastavit: Velký dík patří **Clivu Allenovi**, který u nás až dvakrát měsíčně vede hodiny angličtiny. Kolem tohoto kurzu (který je mimochodem otevřený komukoli a zcela zdarma) se vytvořila skvělá komunita lidí, u které to ale zdaleka nekončí. Funguje totiž trochu jako „řetězová reakce“: účastníci těchto kurzů se sami aktivně zapojují a pořádají pro ostatní přednášky na témata, která je zajímají. Právě díky této iniciativě se u nás loni vystřídal rekordních **890 návštěvníků**. Někdy až sami žasneme, co všechno je možné.

Regály, které mají co nabídnout

Aby bylo stále co číst, poctivě jsme doplňovali náš fond. Díky novým přírůstkům u nás nyní najdete **přes 2 000 titulů**. To se odrazilo i na počtu **výpůjček**, kterých bylo loni **584**.

Velmi nás těší, že si k nám cestu nachází i nejmladší generace. Počet registrovaných dětských čtenářů stoupl na 14. Možná se to zdá jako malé číslo, ale pro komunitu naší velikosti je to skvělý příslib do budoucna.

Pohled do budoucna: Hledáme inspiraci u vás

Aktuálně připravujeme akce v rámci celostátního programu **Bookstart** (S knížkou do života), který míří na ty nejmenší (od 0 do 6 let). O programu Vás budeme průběžně informovat. Rádi bychom ale naše aktivity ještě více rozšířili. Proto na vás máme prosbu: Velmi stojíme o to, aby i skupiny, na které jsme se zatím nezaměřovali, u nás našly to své. Pokud máte nápad, jaký typ akce, workshopu nebo setkání by vás (nebo vaše blízké) v knihovně potěšil, dejte nám vědět. Vaše podněty jsou pro nás tím nejlepším vodítkem, jak knihovnu dál rozvíjet.

Knihovnické listy: Inspirace od čtenářů pro čtenáře

Skvělým příkladem spolupráce jsou naše Knihovnické listy. Tento nápad přinesla Bára Veselá při jednom z našich pravidelně se konajících Knižních klubů a s pomocí dalších čtenářů ho proměnila v realitu. V těchto nepravidelných listech se dozvíte, jaké poklady se ukrývají v našich regálech a jak jednotlivé knihy zapůsobily na vaše sousedy. Je to ten nejlepší způsob, jak si vybrat další čtení. (A samozřejmě budeme moc rádi, když se zapojíte se svými knižními "wow" i vy.)

Pokud jste u nás v poslední době nebyli, přijďte se podívat, co je nového. Dveře jsou pro vás otevřené.

Šárka Maříková

Prohlédněte si Knihovnické listy v elektronické podobě. Pro první z vás bude několik výtisků připraveno v knihovně.

CO NÁM TU ROSTE a zase ti migranti!

DÍL TŘETÍ

Nebojte se, v tomto díle o přírodě v naší obci nesklouzneme k politice, ale ukážeme si rozdíl mezi přirozenou vegetací a různými přivandrovalci v naší flóře. Rostliny a živočichové, které u nás dnes potkáme, totiž můžeme podle jejich původu rozdělit do několika skupin. Jaké to jsou?

První je původní flóra a fauna, tedy kytky a zvířata (i další organismy), co tady žijí už po tisíce let a jsou tu doma. Jak to poznáme? Pokud s někým žijete takovou dobu „v jedné domácnosti“ musíte se jeden druhému vzájemně přizpůsobit. Však to znáte z rodiny. Každá rostlina má na kořenech houbová vlákna, často specifická právě pro ni. Listy jí ožírání hmyz, specialista právě na tu jednu rostlinu, a toho zase žere dravec, kterému vyhovuje jak okolní porost kvůli úkrytu, tak nabídka kořisti, kterou si tu může chytit. A všechno to má své parazity a choroby, které to udržují v rovnováze. Dohromady to tvoří něco, čemu se říká ekosystém, a není výjimkou, že když nějaká část takového složitěho propletence vztahů vypadne, celý systém se naruší, nebo dokonce zhroutí.

Pokud se do takto propojeného prostředí dostane někdo nový, má to na jednu stranu těžké: musí si najít svoje místo – potravu, prostředí, které mu vyhovuje. Dále musí být schopný vyhýbat se dravcům či spásacům a nechytit žádnou zdejší nemoc. Není tedy divu, že většina takových přivandrovalců z řad rostlin i živočichů v novém prostředí prostě zahyne. Jenže jsou i tací, kteří zkrátka přežijí všude. Obvykle jsou to druhy, které nejsou nijak specializované – rostou v lese i na slunci, u vody i na suchu a žerou víceméně cokoliv. Takovým organismům říkáme nepůvodní druhy. Ty se k nám dostávají buď tak, že

je tu vysadí člověk, nebo tak, že se sem rozšíří samy.

Dnes se v našem povídání zaměříme na nepůvodní rostliny. Na některé z nich už jsme si tak zvykli, že ani nevíme, že k nám vlastně nepatří. Třeba takové topoly, jaké vidíme na březích potoka Výmoly u nás ve vsi. Od padesátých let minulého století, kdy jsme „poroucheli větru a dešti“, byly vysazovány kolem potoků po vzoru sovětských soudruhů jako „větrolamy“. Některé z nich jsou naše původní druhy, ale potkáme tu i řadu nepůvodních **severoamerických topolů** a jejich kříženců, které není vůbec snadné od sebe rozeznat. Takové druhy mají křehké dřevo, snadno se lámou a staré stromy mohou být uvnitř obce opravdu nebezpečné. Vyplatí se jim alespoň zkracovat větve. Přesto bychom je měli postupně nahrazovat původními stromy – minule jsme si říkali, že sem patří olše a vrby.

Další nepůvodní druhy potkáme v lesích kolem Březí. **Americké duby červené** poznáme podle listů s ostrými špičkami. V lesích byly vysazovány jednotlivě a jejich na podzim výrazně červené listy vytvářejí vrstvu opadu, která se skoro nerozkládá. O něco častěji vidíme jehličnatou **douglasku tisolistou**. Až tyhle stromy potkáte, všimněte si, že pod nimi skoro nic neroste a nenajdete tu ani houby.

Mezi nepůvodními druhy se pak rekrutují takzvané invazní druhy.

Ty mají tu nepříjemnou vlastnost, že se novému prostředí nejen dobře přizpůsobí, ale často jej úplně opanují. V jejich okolí pak nemohou růst naše původní druhy, které přímo vytlačují, mají špatný vliv na půdu a její faunu a často jsou jednoduše k nevyhubení. Klasickým příkladem je **trnovník akát**. Akát pochází také ze Severní Ameriky. U nás byl vysazován od konce 19. století obvykle na prudké svahy, kde byly krásné přirozené skalní stepi. Tehdejší lesníci se domnívali, že je tím zúrodní. Takové svahy ale akát úplně zničil. Dokáže totiž půdu přehnojit dusíkem a vyprodukovat takové jedovaté látky, že pod ním prakticky nic neroste. Ve vsi jich naštěstí nemáme tolik, aby vytvářely celé porosty, ale pár jich tu najdeme, třeba u cesty z Podskalí do chatové osady. Když akát skácíme, začne rychle zmlazovat a obvykle mu tím akorát prospějeme. Zbavit se akátů není vůbec jednoduché. Proto platí – hlavně je nikde nevysazujme!

Mezi invazní druhy patří i byliny. V lesích kolem Březí potkáme netýkavku malokvětou, se kterou jste si možná hráli jako děti. Pochází ze Sibíře a své pojmenování získala pro svou schopnost při doteku vystřelovat semena. Bohužel v lese obvykle vidíme, že tam, kde je netýkavka malokvětá, neroste nic dalšího. Tenhle druh se u nás tak rozšířil, že se ho už nezbavíme.

Ještě horší je ale příbuzná **netýkavka žláznatá**, která pochá-

zí z Himaláje. U nás se začala sázet jako medonosná rostlina, ale utekla hlavně do niv řek, kde prakticky potlačuje jakoukoli jinou vegetaci. Ve Březí se objevila u potoka po povodni v roce 2011, kdy jsme ji vytrhali. Sem tam se ale zase vrátí, kdybyste ji potkali, zase ji vytrhněte, jinak tu za chvíli nic dalšího neporoste. Adepti pro vytrhání se najdou třeba i v rokli z ulice Osadní směrem na Strašín. Podobný nebo spíš ještě horší případ jsou pak **křídlatky**. Vytvářejí až tři metry vysoké a hu-

té porosty a spolehlivě vytlačí jakoukoli další vegetaci. Těch pár, co se objevilo u dětského hřiště, jsme vypleli. Ještě jich však stále několik máme v ulici Ke Hřišti cestou ke kostelu. Tady se můžete také angažovat, příroda vám poděkuje. Sledujte je, ty u nás opravdu nechceme!

Před rokem se v ulici Nad Rybníkem objevil také sibiřský **bolševník velkolepý**. Ač je opravdu velkolepý (dorůstá až tří metrů), kůže potřísněná jeho šťávou je náchylná na osvit

sluníčkem, naskákané puchýře jsou velmi bolestivé. Je nutné zlikvidovat ho hned, jak se někde objeví, ideálně ještě předtím, než vykvete. Vytváří tisíce semen, která mají klíčivost ještě několik let.

Na závěr je ale třeba říci, že jsme na tom ve Březí s rostlinnými invazemi vlastně ještě docela dobře. Všimějme si, co kolem nás roste, a pomozme to tak udržet.

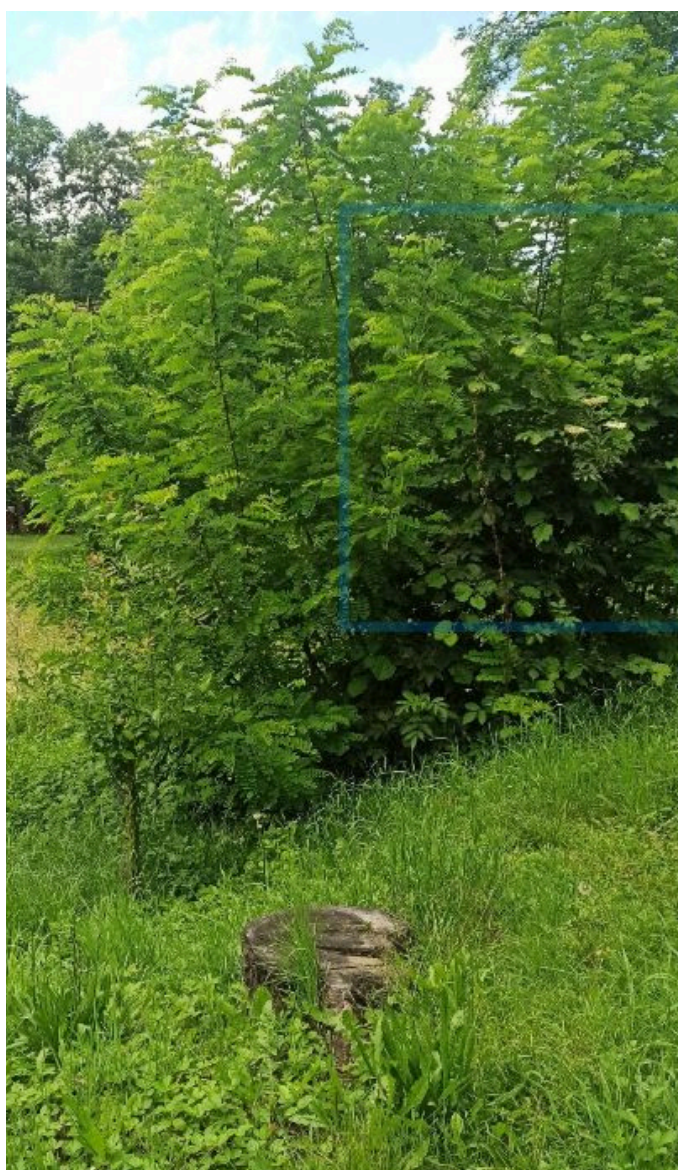
Lucie Juříčková, Terezie Šimáková, Martin Šimák

Netýkavka velkokvětá vypadá sice atraktivně, ale vytlačí všechny původní rostliny.

Křídlatky dorůstají i tří metrů a jsou jedny z nejnebezpečnějších invazních rostlin u nás

Takhle to dopadne, když pokácíme akát – zmladí a zbavíme se ho pak ještě hůř.

V březském kostele jsem měla všechno. Svatbu, křtiny, svaté přijímání dětí, ale i ten pohřeb.

Pomáda, West Side Story, Olomoucký dixieland, Jazzmani, také hra na varhany, učení na ZUŠ a autorská tvorba. Tolik tváří má **Martina Červená**, březská varhanice a kostelnice. O tom, jaké je hraní v našem kostelíku nebo o vzácných přátelstvích, která v něm můžete navázat, se dočtete dále v rozhovoru.

Říkala jsi, že tu žiješ 20 let, jsi v Březí spokojená?

Určitě. My si tohle místo prostě našli. Už když jsme sem jezdili ještě z pražského bytu na houby s manželem. Říkali jsme si, jak by se tu pěkně žilo. Když jsme později sháněli pozemek, objevila se stavební parcela a chatička v Březí. A to byla fakt náhoda.

Máš tu nějaké oblíbené místo?

Kostel.

Co ti kostel dává?

Mám ráda ten prostor. Nejradši mám prázdný kostel, když tam nikdo není. Kostel mimo mši. Jen

tam být a cítit tu promodlenost místa. Je v tom obrovská síla. Dokážu se tam krásně uvolnit a zklidnit. A to platí i pro nevěřící. Kolikrát jsem tam brala kamarádky, hrála jim na varhany a ony se rozplakaly.

Takže největší výhodou kostela v Březí jsou ty klíče, které ti byly svěřeny.

Mám to štěstí, že tam mám coby kostelnice a varhanice volný přístup. Na varhany se musí pravidelně hrát. To není jako u klavíru, který se hraním rozlaďuje. S varhanami to je

naopak. Musí se na ně hrát, aby píšely dobře fungovaly.

Co obnáší funkce kostelníka?

Náš březský kostel trpí na plísně, takže je nejdůležitější ho pravidelně větrat. V létě ho nechávám otevřený už od rána. Pokud tam nejsem, je mříž zamčená. Potom taky pomáhám během úklidu nebo při instalaci betléma. Úloha kostelníka jinak obnáší ještě spoustu dalších věcí, ale na mně je v podstatě jen větrání. Úplně se nehrnu do dalších funkcí. Stačí mi hraní na mších a trénování liturgie.

Kdo ty další funkce zastává?

U nás v Březí tuto roli většinou zastává manželka jáhna. Ta třeba chystá svíčky a další komponenty k liturgii, oltář.

Přibližíš mi, kdo je přesně jáhen?

Jáhen je takový předstupeň před kněžstvím. Často se setkáme s trvalými jáhny, kteří se nestanou kněžími. Někteří jsou i ženatí. Pomáhají na faře a v některých místech jako třeba Slušticích zastávají funkci kněze. Mohou oddat, vykonat pohřeb, pokřtít. Jediné, co jáhen nemůže, je zpovídat. V rámci mše potom nemůže proměňovat eucharistii, tedy oplatku v tělo Páně.

Březí má svého jáhna?

Ne, Březí nemá. Spadáme pod Sluštice, protože tam je fara. Ve Slušticích býval i farář, ale už dlouho není. Teď tam, a vlastně i k nám do Březí, dojíždí farář z Úval.

Jak ses dostala do březského kostela?

Když jsme tu koupili chatičku, šli jsme se do kostela podívat. Moc se nám v něm líbilo, a proto jsme se také rozhodli, že se v něm vezmeme. Šli jsme na mši, seznámili se se skvělým panem farářem. A ten nás později i oddal.

Takže jsi měla svatbu přímo v našem kostelíku?

Já tady měla všechno. Bohužel úplně všechno. Svatbu, křtiny, svaté přijímání dětí, ale i ten pohřeb. Svatba tu přitom byla jediná, protože svatby se vždycky konaly v Úvalech ve farním kostele, nebo v tom filiálním sluštickém.

Spolupracuješ s úvalským farářem?

Já s farářem nemusím spolupracovat, tuto práci dělá jáhen. S ním spolupracuji především. Jáhen ze Sluštic a jeho manželka jsou moji velcí kamarádi. Často mi říkají, že jsem jejich páté dítě, už je to totiž pár v letech. Ty vztahy jsou tu krásné a je to díky kostelu. Další velké přátelství, které odsud vzešlo, bylo s panem kardinálem Vlkem.

Přímo tady v Březí?

Ano, v našem březském kostele. V době, když jsme čekali na svatbu a chodili na mše, konala se v srpnu Bartolomějská mše. Byla to docela sláva, na kterou dorazil i kardinál Vlk. Po mši udělal besedu a na ní jsme se seznámili. Pan kardinál byl ohromně milý. Já ho měla vždycky ráda. Byl charismatický, energický člověk. Taky mu při seznámení můj tehdy ještě budoucí manžel řekl, že osobnost kardinála vždy vnímal jako někoho, kdo si sestoupí z obláčku mezi nás, normální lid. To ho tak pobavilo, že jsme se potom sprátelili. Když byl později poblíž a já byla v té době zrovna těhotná, zajel nás do Březí pozdravit a požehnat nám.

To jsou krásné vzpomínky.

Přitom to všechno vznikne, když to nečekáš. Třeba tady v Březí v malém kostelíku.

Máš nějakou vizi ohledně kostela?

My musíme vyjít z toho, jaká je situace. V podstatě tu docházíme, a do Sluštic přejíždíme, tři rodiny z Březí a pár jednotlivců. Nikdo jiný tady není. Takže jaké nápady? Já bych spíš chtěla, aby se ten kostel udržoval, a to včetně varhan. Potřebují totiž údržbu a samozřejmě naladit.

Kolik takové naladění stojí?

Vůbec nevím. Ve Slušticích se třeba opravoval celý kostel. Mají tam perfektní varhany, které jsme se rozhodli elektrifikovat. Dokonce i obec Sluštice přispěla. Celé to stálo 90 tisíc. Varhanáři jsou velcí srdcaři a nástroje opravují za pár korun. Ve Slušticích tedy přišel varhanář, vytáhl všechny trubky, veškerou mechaniku, povrchy natíral proti červotočům a vše to dělal zhruba rok. V Březí jsou malinké varhany a už elektrifikované, takže by to bylo o dost levnější.

Je kostel otevřen i nevěřícím?

Obecně ano, ale jak se na to v praxi díváte, když na mši dorazí někdo "zvenku"?

Kostel má být otevřen všem. Pokud se přijdou lidi podívat na mši, normálně se posadí dozadu, když se stoupá, stoupnou si, když se sedá, sednou si. Klekat si nemu-

Foto: Jan Černý

sí, mohou zůstat sedět. Nikdo jim nic neřekne. Kostel by měl být svobodné místo.

Kudy vedly tvoje cesty, než ses dostala k nám do Březi?

Pocházím z Valašska, konkrétně z Rožnova pod Radhoštěm.

Mně se celý život plete Rožnov a Rožmitál.

On i Rožmitál pod Třemšínem je krásné místo. Odtamtud pocházel Jakub Jan Ryba. Tam je krásné muzeum, kde znovu obnovují Rybovo dílo, protože on toho napsal strašně moc, přes 1500 kusů.

A my přitom známe jen tu Rybovku.

Ano, což je dost smutné. Jeho život byl totiž velice plodný. Já v Rožmitále byla s varhaníky na kurzu. Navštívili jsme místní kostelík, kde jsem si i sáhla na klaviaturu, na kterou hrával Jan Ryba.

Tak přece jen bychom našly spojitost s Rožmitálem. Jak to ale tedy bylo s Rožnovem?

Já chodila v Rožnově do ZUŠ, tehdejší lidová škola umění. Tam jsem hrála na klavír a až v 18 jsem se rozhodla, že bych chtěla přidat zpěv. To bylo rok před přijímačkami na brněnské JAMU. Bylo to kolem revoluce. Tehdy jsem k tomu i tancovala. Různé takové skupiny byly tenkrát dost populární.

Taneční skupiny?

Taneční. Mě už totiž v té době lákal muzikál. Nejdřív jsem se ale na JAMU nedostala. Holka z Rožnova po čtvrtáku na gymplu v Brně, to se dalo čekat. Mezi všemi, co už v Brně měli kontakty a celkově byli o dost zkušenější. Znali moderní techniky, muzikály, jazz dance.

Já akorát zpívala. Šla jsem proto do Olomouce na češtinu a hudební výchovu. A právě tam jsem udělala konkurz do olomouckého Dixielandu a postupně si zazpívala i s tamějším Big Bandem. To byla skvělá škola. Trochu jsem se zviditelnila a hlavně otrkala. Plánovala jsem, že bych vyrazila zpívat na loď. Tím bych si vydělala třeba na byt.

Myslíš nějaké přímořské plavby?

Ano, spousta mých kolegů strávila takto pár let na lodi.

Ty nakonec ne?

Mně přišel dopis z JAMU, že mají Den otevřených dveří na oboru muzikál. Probíhal tam nějaký workshop s ukázkami. Já se šla podívat. Když jsem viděla všechny ty studenty, se kterými jsem se původně hlásila, a kteří se dostali, rozhodla jsem se, že to zkusím znovu. Na přijímačkách se mě ptali, jestli nejsem příbuzná se Soňou Červenou. Já jsem drzá, tak jsem řekla, že vzdáleně jo. Od té doby jsem pro některé byla Soňa. Dostala jsem se do třetího kola, kde nás bylo už jen pár. Měli jsme si připravit nějaké představení, a protože jsem vždycky měla ráda Suchého a Šlitru, zahrála a zazpívala jsem tam se slamákem na hlavě *Život je pro mě obnošená vesta*. No, a dostala jsem se.

*„Hlas Tvůj do mě pokoj vlévá,
očím Tvým uhnout
v podstatě se nedá.
Blízkostí Tvou jsem
vzkříšená,
přístup ke mně blíž, jenom
chvilí blíž.”*

- výběry textů z alba *Siréna*

Takže ses stěhovala do Brna.

Ano, a to jsem už hostovala v divadlech. Začínala jsem v Mahenově. Potom jsem dostávala různé nabídky, ale já chtěla do Prahy. Šla jsem na konkurz do West Side Story, kterou mělo dělat divadlo bratří Mrštíků. Přestěhovali jsme se kvůli tomu do Prahy. Já akorát končila školu. Jenže celý projekt zkrachoval. Ty muzikály dost krachovaly. Často se nevědělo, jestli se vůbec dočkají premiéry, kolik budou mít repríz apod. Vždy záleželo na produkci.

A to byla jaká léta? Devadesátky?

Já jsem absolvovala 98. Takže to byl konec devadesátek. Začátky byly dost drsné. Často se stávalo, že jsme zkoušeli zadarmo a pak se odehrálo třeba jen pár představení. Jenom proto, že nebyla produkce schopná to vše manažersky zvládnout. Bylo to fakt kruté a dost adrenalinové. Potom jsem ale udělala konkurz do Pomády a ta mi život na další 4 roky obsadila. Byli jsme tam skvělá parta lidí kolem Romana Vojtka, Daniely Šinkorové, Zuzky Norisové, Miši Badinkové.

U Pomády to produkce už zvládla?

I tam se produkce střídaly, ale vždycky to někdo koupil a obnovil. I ty muzikály jsou byznys, takový ten tvrdý kapitalismus. Reklama byla hodně důležitá. Ne vždy toto všechno zapadlo. Lidi v tom ještě neuměli chodit. Zkoušky jsme placené neměli a spoustu mých kolegů pracovalo vedle toho třeba v Mekáči, aby to období finančně utáhlo.

Jak jsi na tom byla ty?

Já měla štěstí, že jsem se dostala mezi pražské jazzmany. S nimi jsem občas zpívala. A přes jednoho saxofonistu se dál dostala ke koncertům pro cizince. Nakonec jsem

byla pod agenturou. Pořádali jsme muzikálové koncerty s klavírem a saxofonem. Byly jsme tři zpěvačky, které se střídaly. Ono se totiž koncertovalo denně.

Jak dlouho jsi zpívala pro cizince?

Byla jsem tam skoro 15 let. Až do covidu. Takže paralelně s muzikálem jsem věděla, že si něco k tomu vydělám, ale pořád to bylo dost divoké. Věděla jsem, že si stejně budu muset najít nějakou stálou práci. A pak přišel zlom. Pomáda skončila, všechno spláchny povodně. S manželem jsme už ale stejně věděli, že tady v Březí chceme stavět. Půjdeme z Prahy a já si začnu shánět místo v ZUŠkách po okolí. Takový byl plán. Nakonec jsem se dostala do nové pobočky v Mnichovicích a částečně i do Říčan. Začínala jsem tam jako učitelka klavíru.

A tím pro tebe skončila jedna éra. Nechybí ti to někdy?

Mě ty muzikály pak už přestaly bavit. Začala jsem dělat i vlastní hudbu, hrála na klavír a možná měla i vyšší nároky. Taky jsem zestárla. Tělo už začínalo bolet. Je vám 30, stále tancujete, najednou vám rupne za krkem. Prostě se to nedá dělat takhle aktivně dlouho. Když končila Pomáda, měla jsem ještě roli ve West Side Story, jednu ze tří Portorikánek. V průběhu toho jsem otěhotněla a derniéru už s nimi neodehrála. Líto mi to ale nebylo.

Rozjela jsi tedy naplno učení v ZUŠ a k tomu vlastní tvorbu?

Ano, bavilo mě být i na druhé straně. Dělat si svoje věci, skládat. Uvědomila jsem si, že když jsem schopná doprovázet na klavír své studenty, můžu doprovázet i samu sebe. Začalo

mi další období koncertů, ať už vlastních věcí, nebo jazzu. Došlo mi, že to je vlastně to, co jsem si vždycky přála.

Pustíš si dneska nějaké hitovky třeba z Pomády?

Nepustím, ale je to jenom z toho důvodu, že to zpívají moji studenti. Nese se to se mnou vlastně stále. Se studentským sborem děláme například muzikál Vlasy.

Repertoár jim vybíráš ty?

Ano, vybírám a kolikrát přijdou s něčím i oni sami.

*„Jako siréna, žena bez jména
očista v chlóru nutná doména.*

*Bazén je moje křtitelnice.
Proč stále však já plavat
chci více?*

*Ve vodě totiž nic tak netíží.
Způsob, jak na čas zbavit
se potíží.*

*A rytmus dechů pravidelně
iluzi klidu vyvolá ve mně.”*

Jak staré studenty učíš?

Učíme od těch nejmenších. Nejdéle u nás mohou studovat do 26 let. Školné pro dospělé je už sice vyšší, nicméně stále platí, že ZUŠ u nás představují nejlevnější formu

*„Ve víru tance, se
zbytkem glance,
poslední šance, prý na
seznamce.
Dej mi víc síly, síly, síly
s mlýny se rvát.
Když míry sednou, na
kávu levnou
zajdu ne jednou, pak
pánbůh se mnou.
Kéž by ten milý, milý,
milý pro mě byl rád.”*

uměleckého vzdělání. Takový systém není nikde jinde ve světě. I Slovensko to má jinak. To je podle mě důvod, proč máme tolik úspěšných zpěváků, hudebníků, dirigentů. O nás se ve světě opravdu ví, co Čech, to muzikant. V tomto ohledu máme v zahraničí dobré jméno. I to je přeci jen nějaký vývozní artikl. Proto si myslím, že je dobré podporovat základní umělecké vzdělání, ze kterého to potom vše vychází. Další důležitá věc je vychovávat ze žáků budoucí publikum. Kulturně vzdělaní lidé jsou solí společnosti.

Proměnilo se nějak výrazně publikum za tu dobu, co vystupuješ?

Covid s tím hodně zamíchal. Na tom se shodnu s řadou svých kolegů. Teď už věřím, že se to pomalu navrací. Divadla jsou stále plná. Problém je spíš u takových těch normálních běžných koncertů.

Chodí i mladí na tvé koncerty? Baví je jazz?

Vždycky záleží, kdo ten koncert organizuje, s kým se to hraje a tak dále. Když mě k sobě přizval pan Adamus, známý hobojista, abych si zahrála na společném koncertě, přišli spíš starší posluchači. Pan Adamus má velké jméno, koncertuje už řadu let, už je to pán v seniorském věku. Ti lidé přišli

hlavně na něj. Na druhé straně různé jiné jazzové záležitosti jsou oblíbené i u mladých.

Přibliž mi tvou tvorbu.

Mám dvě CD. První jsem dělala v kostele s varhany. Chtěla jsem si na sebe udělat takovou památku.

Nahrávala jsi to u nás v březském kostele?

Ano. S kamarádem jsme hledali, kde to natočit. Obešli jsme pár kostelů a zkoušeli varhany. Nakonec jsme se rozhodli pro Březí. CD se jmenuje Mezi černou a bílou. Nahráli jsme to v létě 2018. To ještě není autorská tvorba, je to výběr skladeb, které mě nějakým způsobem obklopují celý život. Od Bacha po Vlacha, takový průstřel žánrů. V době nahrávání prvního CD jsem už začala skládat i vlastní písně. Trochu jsem se tím vrátila do doby, kdy mi bylo 18. Tehdy jsem skládala s klavírem, pod vlivem mé milované Kate Bush. Ona pro mě byla velká ikona. Obdivovala jsem, že si všechny písně skládala sama. Hrála na klavír, zpívala, do toho ještě tancovala. Úplně renesanční člověk. Teď měla znovu velký boom, protože v nějakém seriálu vzkřísili její hit Running up the hill.

Ano, to bylo ve Stranger Things.

Kate Bush je 50. ročník. Někdy v 70. letech vydala svoje nejslavnější album The Kick Inside. Je to jen zpěv s klavírem. To mě prostě chytlo a strašně moc ovlivnilo. Jenže pak přišly muzikály a na nějakou vlastní tvorbu už nebyl čas. Až v roce 2018 se to najednou vrátilo. Z toho poté vzešlo mé druhé album Siréna.

Čistě tvoje autorská tvorba?

Ano, jsou to takové šansony. CD jsem vydala v roce 2022. Název Siréna vychází z jedné písně, která je na albu. Další, kterou považuji za obzvláště povedenou, je Já, Salome. Jak jsem říkala, že je album poskládané z věcí, které mě celý život ovlivňovaly, tak to je i případ postavy Salome.

Co se ti na ní líbí?

Zaujala mě například ve veršovaném dramatu od Oscara Wilda. Dílo napsal velice zvláště, protože Oscar Wilde byl takový provokatér. Hodně v něm zvýraznil erotický vztah s Janem Křtitelem. Já jsem na základě této postavy napsala píseň Já, Salome. Je to takový šílený valčík. Měla jsem ho hotový během 10 minut o jedné horké letní noci. Prožívala jsem při tom skoro až manickou fázi. Vlastně celá ta tvorba bylo jedno velké flow.

Jak se dostává do takové manické fáze?

To nevím, ale chtěla bych ji zpátky. To je takový šílený produktivní stav. Dneska ho už nemám a taky už nemám chuť k tomu jen tak sednout a něco tvořit. Když jsem v roce 2018 začala skládat a psát, byly to dva roky potom, co manžel zemřel. Možná jsem se z toho ještě potřebovala dostat, nevím. Možná to byla i forma terapie. Měla jsem hodně času sama pro sebe. I to přispělo celému tvůrčímu procesu. V podstatě jsem se vrátila do stavu, ve kterém jsem byla ve svých 18 letech. Takové to bytí sama v sobě.

Vyhovuje ti samota?

I když nevypadám, jsem hodně asociální a introvertní člověk. Alespoň v té skladatelské fázi. Říkám tomu lehká bipolární porucha. Na jednu stranu jsem obrovský extravert, na druhou silný introvert.

Jakou mělo CD odezvu?

Lidé si ho kupovali na mých koncertech, líbilo se jim. Hlavně ženám. Asi i pro ta ženská témata. Já to nakonec dala přes Suprafon na všechny platformy.

Na spotify?

Jsem tam. Je tam celé album Siréna. Z prvního alba jsou jen některé části na Youtube.

A co tam máš dál? Říkala jsi od Bacha po Vlacha, takže počítám, že to bude hodně rozmanité.

Určitě musím zmínit píseň Across the Universe.

Od Beatles?

Napsali Beatles, ale mě nadchla hlavně verze od Rufuse Wainwrighta. To je kanadský skladatel a vynikající klavírista. Mně se ta jeho předělaná verze hodně líbila, mnohem víc než od Beatles. Across the Universe je pro mě písnička, která mě vlastně dostala do té skladatelské fáze.

Takže přeci jen je tu nějaký návod, jak se do té fáze dostat.

Asi jo. Mě ten Rufus tak nějak vrátil ke zmiňované Kate Bush a vše se najednou propojilo. Across the Universe je pro mě obrovská srdcovka. I na koncertech ji po mně vždy chtějí zahrát. Ona je hudebně naprosto perfektní. Na CD mám potom i Imagine.

Imagine s varhanním doprovodem?

Varhany tomu dodaly úplně jinou šťávu. I proto jsem se rozhodla, že bude první album s varhanami. Když jsem si totiž sama v březském kostele hrála Across the Universe, zjistila jsem, že to jde krásně dohromady.

Vidím, jak jsi schopná zaníceně mluvit o Rybovi, Kate Bush, o jazzu. Je nějaký styl, který se ti

nelíbí?

Nemám ráda country a tramps-kou muziku. To tak často je, když je člověk jazzman. Tyto styly k sobě nejdou. Taký nemám ráda takovou tu komerční pop music. Já tomu říkám šlágry. Nemám ráda plytkou hudbu. Vidím to i u svých studentů. Často se rádi hudebně vrací do minulosti. Mám totiž takový pocit, že už všechno bylo.

Všechno bylo napsáno, všechno jsou jen nějaké variace?

Všechno bylo řečeno. Co víc ještě vymyslet? Mladí teď rádi objevují třeba devadesátky. Nedávno za mnou přišli, že našli perfektní aranži na skladbu Creep od Radiohead. Thoma Yorka já přitom úplně miluju. Nebo přišel student s kapelou Muse, ta mi teď doma taky duní z repráků.

Zrovna Muse mají taky hodně předělávek starších děl.

Já bych řekla, že jsou dost ovlivnění Queeny. Kolikrát tam tu Bohemian Rhapsody slyším. Je to sice jiný styl, ale třeba zpěvákova práce s falzetem mi je hodně připomíná. Mám obecně radši rock a složitější skladby. I když Bohemian Rhapsody to ani není skladba, to je prostě symfonie. Nebo Stairway to Heaven od Led Zeppelin. To jsou podle mě nepřemožitelné hity. To je tak geniální, že to ani nejde mít ohrané.

Co tě vede k tomu něco tvořit, když jsme se tu tak shodly, že už všechno bylo napsané?

Beru to více jako osobní výpověď. Nevytvářím nový styl, ale své texty a příběhy. Je to moje tvorba. Je to něco, co po sobě chci zanechat.

Je v albu Siréna nějaký leitmotiv, který prostupuje písněmi?

Ty písně nějakým způsobem fungují dohromady. Je to vlastně příběh ženy, byť jsem to původně neplánovala. Začalo to básní, respektive veršem Jaroslava Seiferta Anděl sám sebe svírá křídly. Ten verš mě úplně dostal a na jeho základě jsem rozpracovala svou první píseň. Potom tam je například taková šílená píseň Tělo Davida s podnázvem Kudlanka nábožná. Příběh je o ženě, která vysává mladého chlapa. S každým setkáním ti chci rok svůj dát, myšleno tak, že žena mládne na úkor muže. To byla i lehká analogie na Doriana Graye.

Odkazuješ ve svých písních na biblické příběhy?

Ne, to zas ne. Jsou tam spíš takové postavy, které mě motivovaly ještě dřív, než jsem začala chodit do kostela a hrát na varhany. Já byla věřící vždycky, ale jinak. Nechtěla jsem chodit mezi katolíky. Ale později, když jsem zjistila, že tady v Březí není, kdo by hrál, začala jsem se tam pomalu dostávat. Až tady jsem se teprve dostala víc k církvi. To společenství tady je

moc fajn. Ale jinak jsem taková spíš rebelující katolička.

Takže jsi s varhanami začala až později?

Ano. To bylo před covidem. Přihlásila jsem se do Arcibiskupské školy pro amatérské varhaníky. Šla jsem tam i proto, abych pochopila celou liturgii. Abych věděla, jak se to hraje, kde se vše hledá, znala liturgický rok.

Jak jsi studium skloubila s prací?

To bylo dálkově. Každý měsíc byl celodenní seminář a hodina varhan jednou týdně. Ostatní měli ještě i hodinu zpěvu, ale to se mě pochopitelně netýkalo. Také byla prázdninová soustředění vždy v nějakém kostele s vyhlášeným nástrojem. Bylo to vlastně podobné jako ZUŠ. I podobně dosažitelné, protože tento kurz dotuje arcibiskupství. Chtějí pozvednout úroveň mší.

Čím je pro tebe hraní na varhany při mších? Je to jen koníček, nebo něco víc?

Chci, aby má hra danou liturgii povznesla. Já ji nepovznesu svou modlitbou, ale hraním. Stejně se raději modlím sama v tichosti než v davu. Jestli mám být v kostele, chci být za varhanami.

*„V peřinách splínu
schoulená,
zkusit se zvednout sílu
nemám,
S.O.S. křičí ústa nemá do
dálí.*

*Křížová cesta je jen má,
čtrnáctkrát vstávám,
padám, čekám,
až mořská pěna rány
něžně obalí.”*

Foto: Jan Černý

Hraní je to, co mi bylo dáno. To jsou ty hřivny, které mi byly svěřeny. Znáš biblické podobenství o hřivnách?

Ne, povídej.

Podobenství o hřivnách vypráví Ježíš v Bibli. Byli tři muži, kteří od Pána dostali stejnou sumu peněz a měli s ní nějak naložit. První peníze rozfofroval a nic mu nezbylo. Druhý je chytře investoval a ten třetí je zakopal. Když se vrátil Pán, zeptal se, jak kdo naložil s jeho hřivnami, penězi? Který myslíš, že dopadl nejhůř? Kterému řekl, plameny pekelné na tebe čekají? Tomu, který peníze zakopal. Ne ten, který vše rozfofroval. Ten se totiž alespoň pokusil. A v tom je to podobenství nádherné. Přeneseně tedy hřivna nejsou peníze, ale to, co nám bylo dáno do vínku. Je jen na nás, jaký život povedeme. Jestli ten dar od Boha zakopeme, nebo se budeme snažit ho rozvíjet a klidně riskovat. Protože i risk je lepší než nic.

Jaké jsou ty tvoje hřivny?

Varhany, učitelství, čeština, muzikály, jazz, klavír, zpěv?
To všechno.

To všechno pořád neseš v sobě?

Ano. Pořád to mám v sobě. Já už nemusím být na jevišti, i když koncerty stále mám, to ano, ale moc ráda to vše předávám dál. Dělán si věci po svém a v jazzu, muzikálu i klasice stále jsem. Jsou to puzzle, které tvoří jeden celek.

Co pro tebe znamenají Velikonoce?

Velikonoce mám nejradši z celého roku. Mám je raději než Vánoce. Velikonoce v sobě nesou naplnění víry křesťana. A i když není člověk katolík nebo nevěří v Krista,

Foto: Jan Černý

může pociťovat vzácnost těchto svátků. Velikonoce jsou krásné v tom, že všechno znovu začíná. Katolíci slaví to, že Kristus vstal z mrtvých. Z mrtvých ale přitom vstává i všechno kolem. Světlo, příroda. Čím člověk stárne, tím víc vnímá celý cyklus roku. Alespoň já to tak mám a velmi to prožívám. Liturgie mi v tom hodně pomáhá, protože zcela kompaktně vychází i z přírodního cyklu.

Jak se na Velikonoce připravuješ? Postíš se?

Postím. Vše začíná už přípravou liturgie. Když se ponořím do textů. Díky nim si všechny ty sváteční prožitky každý rok prohlubuji. Mám ráda Velikonoce, ale i půst, Škaredou středu, celé to období až do Ducha Svatého (letos 24.5.). Často si lidé myslí, že Velikonoce končí o velikonočním pondělí, ale ono trvá mnohem déle. Dodnes nevím proč, moje babička vždycky o Duchu Svatém smažila venku vejce. Já to tak také začala dělat a přitom vždy vzpomínám právě na babičku.

Od čeho se postíš? Pouze maso?

Od masa a potom od své velké lásky, a to lásky k vínu. Vždycky tak trochu provokativně říkám, že

ryby a víno je to, co mě nejvíc baví na křesťanství. Pro mě není žádná újma vzdát se masa, protože ho skoro nejím. Proto jsem si do půstu už tak před 15 lety zahrнула i alkohol. V tu dobu stejně nastupuje jarní únava a půst mi pomáhá se při ní pěkně pročistit. Jím hodně zeleniny. Postní období je nádherné, a to i adventní. Minulý rok jsem si dokonce udělala podzimní půst.

Proč?

Já mívám často na podzim takové sezónní depky. Vadí mi, že po tom bohémském létě vše najednou končí. Mám ráda léto, teplo, střiky, prosecca. S podzimem je po všem, přijde první pedagogická rada, nové povinnosti, a celé to na mě dolehne. Proto jsem se na začátku podzimu rozhodla to vzít za jiný konec. Postila jsem se tři měsíce, hodně přemýšlela, žila liturgií.

Jaké to bylo?

Když to člověk vydrží celé tři měsíce, začne tělo fungovat úplně jinak. Jednou jsem byla na krásné poutní mši svaté. Byl tam strahovský opat, v té době Michael Pojezdný, starší pán, který nejprve studoval vinařskou školu ve Valticích. Při společném hodování tam prohlásil, že víno není alkohol. I v Bibli se to píše. A v nebi, že se prý bude pít jenom víno. Já byla úplně nadšená. Hned jsem mu řekla, jakou mi udělal radost. Ptala jsem se ho, jaké odrůdy se na strahovských svazích pěstují. Zmínil i Hibernál. Tak jsem mu potom napsala takovou humornou báseň, rozhovor hříšnice s opatem a použila tisk jedné manželovy kresby s vinnou tematikou. Celé jsem to zarámovala a pak mu to věnovala na oslavě jeho padesáti let kněžství.

Jak slavíš Velikonoce?

Snažím se dodržovat tradice. Takže na Zelený čtvrtek musí být

něco zeleného. Na Velký pátek by měl být půst nejpřísnější, to míváme jen čocku. Popeleční středa a Velký pátek jsou nejpřísnější dny půstu. A po tom všem přijde tichá Bílá sobota, nejtišší den.

Já myslela, že to je právě ten Velký pátek.

I Bílá sobota, protože Boží hod je v neděli a my katolíci jdeme o sobotě za tmy zapalovat ohně před kostel. To je vůbec to nejkrásnější. Se setměním začíná velikonoční oslava. Je to doba, kdy vstoupily tři Magdaleny do hrobu a zjistily, že tam Ježíš není. Až tehdy končí půst. Já už mám v tu dobu vše napečené a připravené na neděli.

Ohně se zapalují i v Březí?

My z Březí musíme do Úval. Nejbližší to bylo ve Slušticích za covidu. Já tam tehdy hrála celé triduum. To je pro varhaníka nejtěžší, protože je to hodně dlouhé. V pátek varhany znít nesmí. V sobotu vše začíná tím ohýnkem před kostelem, potom se začne hrát Gloria, a to je vrchol celého období. Po sobotní liturgii přijdu domů třeba až v jedenáct večer, zapálím si svíčku a už vím, že půst skončil.

V neděli následuje už jen čisté veselí.

Ano, ale ten zlom je v sobotu. Jak jsem říkala, sobotní mše je nádherná, zpívá se Exsultet. Ten většinou zpívá jáhen, protože to má zpívat muž. Já však tehdy za covidu měla možnost si Exsultet zazpívat. Já, žena!

Co je Exsultet?

To je součást liturgie, modlitba ke svíci. Nádherná modlitba i zpěv a k tomu ten text.

Vždy mám z toho husí kůže. Je to obsáhlý hymnus, který oslavuje i tu včelu, která vyrobila vosk pro svíci. Je tam všechno. Když jsem to zpívala, byla jsem nadšená a maximálně jsem to prožívala. Melodie vychází z gregoriánského chorálu, takže je tam jenom pár not a má to svoje specifické kouzlo.

Byla jsi nervózní?

Já byla úplně nadšená. Strašně jsem si to užila. Měla jsem radost, že si to můžu zazpívat.

Připadalo vůbec někdy v úvahu, že bys měla jinou kariéru než hudební?

To byly strašné náhody, které mě dovedly až sem. Naši si sice představovali, že půjdu na konzervatoř na klavír, ale já tehdy klavír nesnášela. Ke všemu jsem se dostala oklikou. Zprvu to byl tanec. Myslím si, že ke svému dětskému snu se můžeme ve finále dostat i mnohem později a úplně jinou cestou. Najednou se to vše propojí.

Pocházíš z hudební rodiny?

Ano. Máma hrála na klavír a pak byla učitelka v mateřské škole. Její otec, můj děda, byl neskutečně renesanční člověk. Hrál na housle, uměl na klavír, na kytaru, dokonce i klarinet, a to v době, kdy nebyly žádné ZUŠ, on byl devatenáctý ročník. Takže vlastně i vysokoškolské studium ho minulo. Přesto uměl latinsky a samozřejmě německy.

Po pouti se svatým Jakubem v chrámu Páně kamenném promluvila jsem s opatem o tématu tak vznešeném.

„Otče, prosím Vás o radu. Jak je to s pitím vína? Vyřešit tak tu záhadu, já nechci se cítit vinna.“

Ptám se ho s velkou pokorou „je pití vína slabost?“ Svou odpovědí tak učenou mi opat udělal radost.

Většina knih v mé knihovně je po něm. On vždycky říkal, nepotřebuješ to všechno znát, ale musíš vědět, kam sáhnout.

Máš kromě hudby kapacitu na jiný koníček?

V rámci zachování duševní hygieny skáču do bazénu. Proto i ten název alba Siréna. Chodím do bazénu v Open Gate, kde i učím. Už asi 20 let mám jen jedno odpoledne, ale hlavně ten bazén. Já jsem vždycky plavala, celé dětství dokonce závodně. K tomu taky ráda jezdím na kole, hlavně v Rožnově kolem Bečvy. Jezdím tam v létě na tři týdny a za tu dobu najedu třeba 500 km. Oba tyto sporty mě hodně nabíjí a skvěle si u nich odpočinu.

Do Rožnova se tedy pravidelně vracíš?

Vracím, protože tam mám rodiče.

Máš v sobě stále něco z Valašska?

Mám. Já jsem hrdej Valach. Valašsko je krásné. Ty hory, lesy, vůně. Když tam každé ráno jezdím po cyklostezce, užívám si vůni všech těch pil kolem Bečvy. Cítím vodu, vlhkost, liduprázdno.

Cítíš i v Březí vůni domova?

To jo. Mně to tu totiž Valašsko trochu připomíná. Lesy, kopeček, skály, ulice Podskalí. Není to sice vůbec praktické, ale skály na zahradách a zapuštěné domy mají svoje kouzlo.

BV

„Neboj se, dcero, pekla síry. Bible Tvůj strach jistě změní. Musíš mít v sobě více víry! Vždyť víno alkohol není!“

„Až se tam nahoře sejdem a Pánu zapějeme chválu, pak společnou cestu najdeme díky našemu Hibernálu.“

Já teď už vím, že nehřeším, když ten mok božský piju. Svou prázdnotou duší potěším, alespoň vím, že žiju!!!

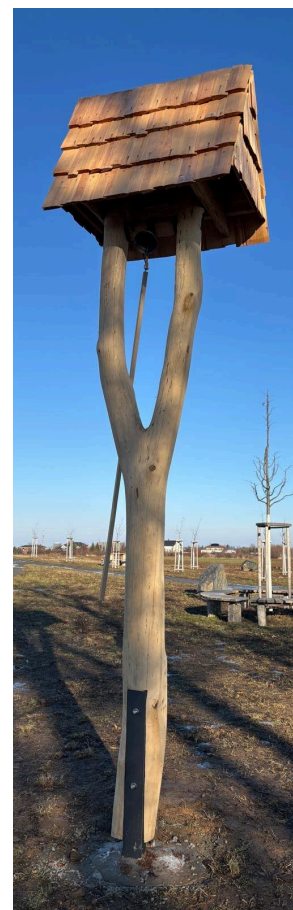
Zrekonstruované křížky v Říčanech

Říčansko má krásné okolí. Nedávno byly zrekonstruovány dva křížky, které můžete vidět i vy. Před vstupem do hřbitova v Říčanech je památný strom a vedle něj je zrekonstruovaný křížek - viz foto. Rekonstrukci křížků zajišťuje Okrašlovací spolek Říčany, provádí kamenictví Jordán a financuje město Říčany.

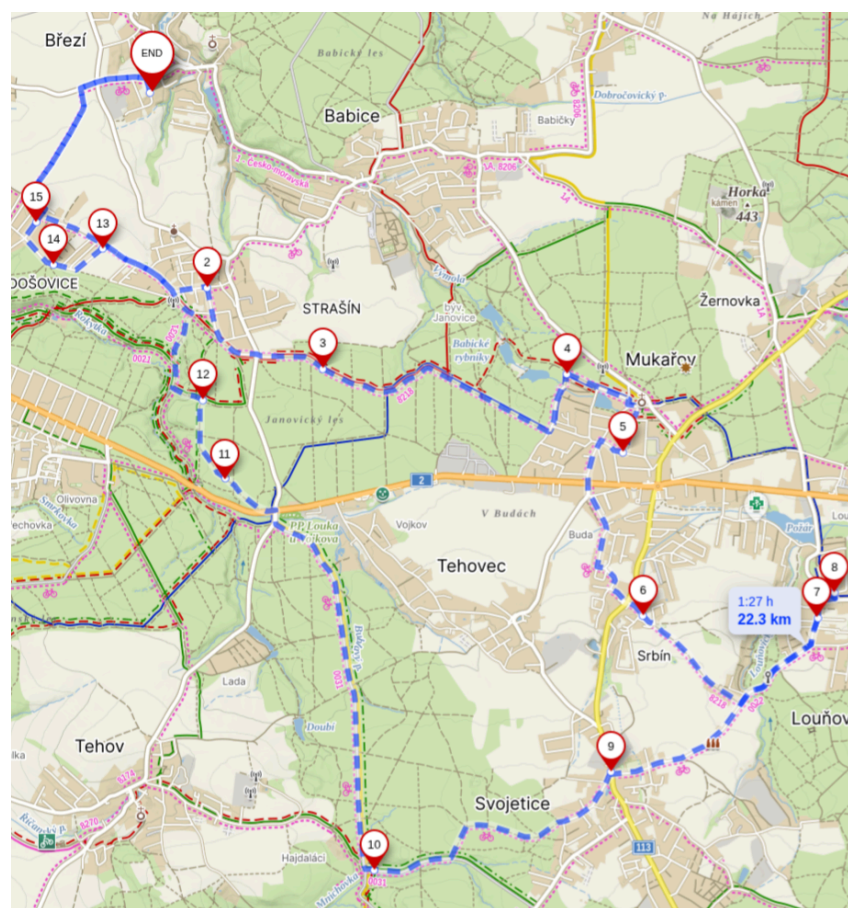
Z parkoviště u hřbitova se jde kolem hřbitovní zdi, kde se napojíte na historickou "solnou stezku". Nově to je mlatová cesta, široká asi 1,5 m a vede až do Světic, předtím tam bylo pole. Je lemována stromořadím listnatých a vysokokmenných ovocných stromů, kterých je více než 100, dobře rostou. Remízky z keřů jsou oploceny a mulčovány slámou. Jsou tam navezeny hromady kamení pro plazy, krásná posezení, nová dřevěná zvonice - viz foto. V polovině cesty se přejde silnice na Voděrádky a při pravé straně je nově zrekonstruovaný křížek s krásnou madonou - viz foto. Na procházku můžete vyrazit pěšky i na kole.

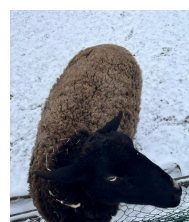
Eva Drncová

Rodinný cyklovýlet

Vyražte s rodinou na příjemný cyklovýlet po okolí. Trasa je dlouhá 23 km a díky pozvolnému výškovému profilu ji zvládnou i mladší školáci. Po cestě se můžete zastavit u výběhu s ovce (Strašín, ulice Na Hájích) nebo na dětském hřišti (Srbin, ulice Na Dolách). Zhruba uprostřed trasy, v Louňovicích (bod 8), se můžete posilnit v restauraci U Henců.

Nina Vrkočová

Z HISTORIE BŘEZÍHO

2. část – HALŠTATSKÉ HRADIŠTĚ

Na katastru Březího se nachází zajímavá archeologická lokalita – pozůstatky výšinného hradiště z mladší doby halštatské (700–400 let př. n. l.). Místo se nazývá **Na šancích**, což vychází z německého tvaru **schanzen** – **opevnění**. V barokních vrchnostenských mapách panství Škvorec z let 1772–1781 a panství Uhřetěves z roku 1783 se uvádí v místech hradiště název v němčině **Alte Schantzen** – **Stará šance**. Hradiště obývala vyšší společenská vrstva, zatímco běžní lidé tehdejší doby si stavěli chaty nebo shluky chat v nížinách.

Podoba halštatského hradiště Stará šance na barokní mapě škvoreckého panství 1772–1781 (SOA Praha, fond VS Škvorec, inv. č. 316)

Jaroslav Kudrnáč při výzkumu příkopu hradiště (foto Karel Bednařík 1961)

Hradiště u Březího začlenil do soupisu českých hradišť roku 1868 zakladatel archeologie **Jan Erazím Vocel**. Jeho pokračovatel, archeolog Národního muzea v Praze **Josef Ladislav Píče**, po vlastním průzkumu označil roku 1891 tu samou lokalitu za slovanské hradiště. O hliněných valech poznamenal, „že se podobají libušínským“.

Upřesnění datace u Březího provedl až teprve archeolog Československého ústavu Akademie věd **Jaroslav Kudrnáč** (1922–2008), který v nedalekém sousedství vedl dlouholetý průzkum slovanských hradišť Klučov, Přistoupim, Tismice a Doubravčice v tzv. Pošembeří. Během jeho návštěvy v roce 1961 provedla jeho skupina 12 sondážních rýh a vrtů na ploše hradiště. Během prací bylo objeveno 120 zlomků částečně zdobených keramických nádob a v nálezové zprávě z 26. dubna 1962 upřesnil data-

ci do mladší doby halštatské, čímž vyvrátil závěry svého předchůdce Píče o mladším slovanském stáří. Zjistil také, že hradiště zaniklo následkem požáru, což dokladuje přepálená keramika a uhlíky v sondách. Kromě zlomků keramiky byl během průzkumu hradiště objeven také 7,5 cm vysoký koflík – menší keramická nádoba (miska). Na základě Kudrnáčovy zprávy byla nad hradištěm 31. prosince 1966 prohlášena památková ochrana. Roku 1968 hradiště navštívil archeologický pracovník Jiří Čížek, který provedl situační skicu.

Hradiště leží na plošině výšinné ostrožny v nadmořské výšce 340 – 360 metrů. Jeho rozloha činí 3 ha 52 m².

Z HISTORIE BŘEZÍHO

Ze tří stran bylo hradiště před nepřítelem chráněno příkrými svahy – z jihozápadu, a severozápadu k dnešní říčce Výmole (původně Zelené strouze a ještě dříve Janovskému potoku) a ze severovýchodu příkrým svahem k pravostrannému bezejmennému přítoku Výmoly. Z jihovýchodní strany bývala ostrožna s plošinou hradiště chráněna dvojicí 160 m dlouhých pásových hlinitých valů a příkopů (vnější a vnitřní), které jsou v krajině dosud patrné. V těchto místech lze s největší pravděpodobností předpokládat přístupovou bránu do areálu.

Po obvodu ostrožny se od jihozápadního konce vnějšího valu a příkopu k jeho severozápadnímu konci dochoval terasový schod, který byl s největší pravděpodobností chráněn souběžnou vrstvou dřevěné kůlové palisády (ohrady). Na barokní mapě škvoreckého panství z let 1772–1781 lze v západním a severním cípu hradiště nad svahy k říčce vyzorovat do obvodu hradby vestavěné čtvercové objekty. Pokud budeme kartografovi, důvěřovat, mohlo jít o dřevěné hranolové strážní věže, které se do dnešních dnů nedochovaly.

Jan Psota

Keramický koflík z hradiště u Březího (foto J. Škoda)

Stále můžete hlasovat!

Hledáme jména míst v Březí

Hledáme jména pro rybníky, potoky a rokle v Březí, které dosud nebyly pojmenovány. Zapojte se do vybírání vhodných názvů. Stále probíhá první kolo, ve kterém sbíráme návrhy na jména. Svě **návrhy** můžete **odevzdat** online pomocí formuláře **po načtení QR kódu nebo na e-mail** **nasebrezi.zs@gmail.com** Následně

budeme ve druhém kole hlasovat již o konkrétních návrzích.

Děkujeme všem za nápady.

**ČAS A PROSTOR
PRO ŽENY A DĚTI**

**• TANEC A RELAXACE
PRO ŽENY**
(ZŠ Kolovraty, Pondělí 18:00)

• CVIČENÍ S DĚTMI 0-3 roky
(Fitlady Kolovraty, Středa 10:30)

**• Předporodní a poporodní péče,
příprava a podpora**

 rytmu matky

vrytmumatky@gmail.com

AAA Masáže Praha

Nově v MK Studio Praha

Čenovická 190 • Praha 9 • Újezd nad Lesy

- Anticelulitidní
- Těhotenské
- Terapeutické
- Masáže dětí
- Reflexologie
- Baňkování
- Zeštíhlující zábaly

a mnoho dalších relaxačních procedur a terapií

Lenka Grygarová

+420 728 042 795

aaamasazep Praha@email.cz
www.aaamasazep Praha.cz
www.mkstudiopraha.cz

Prodej dárkových poukazů

Obec Březí Hospoda U Rybníků Spolek Naše Březí

Vás zve na

ČARODĚJNICE V BŘEZÍ

30.4. 2026

16:00 ZAČÁTEK ČARODĚJNICKÉ STEZKY,
SRAZ MEZI RYBNÍKY NAPROTI HOSPODĚ

17:30 OPÉKÁNÍ BUŘTŮ

PO 19:00 ZAPÁLENÍ HRANICE

Malování na obličej

Pro děti limonáda a buřt zdarma

RYBOLAND.CZ

RYBÁŘSKÉ POTŘEBY

A collection of school supplies including a green chalkboard with a diagram, a yellow ruler, a pink eraser, a yellow protractor, a pink heart-shaped object, and several colored pencils (orange, green, pink, yellow) scattered on a dark chalkboard background.

**ZÁJMOVÉ
KROUŽKY**

**DOUČOVÁNÍ
ŠKOLNÍCH
PŘEDMĚTŮ**

+420 778 011 878
WWW.RYBOLAND.CZ

ÚNIKOVÁ HRA

v Újezdě nad Lesy

TAJEMSTVÍ

OPUŠTĚNÉ

LABORATOŘE

www.ryboland.cz tel. 778 011 878

PŘÍMĚSTSKÝ RYBÁŘSKÝ TÁBOR

ÚJEZD NAD LESY

29.6. - 3.7.	20.7. - 24.7.	10.8. - 14.8.
6.7. - 10.7.	27.7. - 31.7.	17.8. - 21.8.
13.7. - 17.7.	3.8. - 7.8.	24.8. - 28.8.

tel.: 778 011 878

www.aaafishingpraha.cz

#nejsemprase

DESATERO COOL VÝLETNÍKA

1. ODPADKY PATŘÍ DO BATOHU
2. CO PŘINESEŠ, TO ODNESEŠ
3. KDYŽ ZAHODÍŠ KAPESNÍK, NEBUDEŠ COOL VÝLETNÍK
4. KDYŽ TO JINAK NEJDE, ZAHRABEJ HO NĚKDE
5. SLUPKA I TEN VAJGL, JSOU ZAS JENOM BRAJGL
6. NETVOŘ HISTORII SVÝM ODPADEM
7. PŘÍRODA, TO JE CHRÁM
8. V PŘÍRODĚ NEJSI SÁM
9. UKLIDIT PO DRUHÝCH JE COOL
10. MAMKO, TAŤKO, NAUČ DĚTI – LES JE K TŮŘE, KOŠ NA SMETÍ

... a nezapomeň, že příroda není záchod. Každý si musí občas odskočit za smrček, myslí ale na to, aby po tobě nezůstala hromádka papíru nebo spoušť v borůvčí.

Chceš přece přijít z výletu říct si #nejsemprase

Více na webu nejsemprase.cz a sociálních sítích.

INICIÁTOR
PROJEKTU

SPR media

PROJEKT
PODPORUJÍ

Vydává: Obecní úřad Březí, IČO: 00640123

Šéfredaktor: Barbora Veselá (BV)

Grafická úprava: BV

Email: barajevesela@seznam.cz

Tiskne: Tiskárna Říčany s.r.o.

Náklad: 300 ks

Obecní úřad Březí | Obecní 101, 251 01 Březí | Tel.: 323 605 179 |

E-mail: ou@obecbrezi.cz

Zpravodaj v elektronické podobě naleznete na stránkách obce